

Legea 151/2015 privind insolvența persoanei fizice

În data de 26 iunie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României Legea nr. 151 din 18 iunie 2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, articolul final stabilind că prezenta lege va intra în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2018.

Legea are drept scop **instituirea unei proceduri colective pentru redresarea situației financiare a debitorului persoană fizică, de bună-credință**, acoperirea într-o măsură cât mai mare a pasivului acestuia și descărcarea de datorii, această procedură fiind reprezentată, asemănător procedurii insolvenței persoanei juridice, de participarea concomitentă a creditorilor la urmărirea și recuperarea creanțelor lor.

În înțelesul Legii nr. 151/2015, se consideră că persoana fizică se află în stare de insolvență atunci când patrimoniul acesteia se caracterizează prin **insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor**, pe măsură ce acestea devin scadente.

Este instituită și o **prezumție relativă** cu privire la această stare patrimonială, respectiv atunci când debitorul, după trecerea unui termen de 90 de zile de la data scadenței, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori; datorită caracterului său, prezumția poate fi însă ușor răsturnată prin proba contrară.

În ceea ce privește **domeniul de aplicare al legii**, menționez că procedurile impuse prin această reglementare se aplică debitorului persoană fizică ale cărei obligații nu rezultă din exploatarea de către acesta a unei întreprinderi, în sensul art. 3 din Codul civil și care îndeplinește în mod cumulativ următoarele condiții:

- este în stare de insolvență și nu există o probabilitate rezonabilă de a redeveni, într-o perioadă de maximum 12 luni, capabil să își execute obligațiile astfel cum au fost contractate, cu menținerea unui nivel de trai rezonabil pentru sine și pentru persoanele pe care le are în întreținere;
- are domiciliul, reședința sau reședința obișnuită de cel puțin 6 luni anterior cererii în România;
- cuantumul total al obligațiilor sale scadente este cel puțin egal cu valoarea-prag adică valoarea minimă a datoriilor scadente ale debitorului necesară pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare a datoriilor sau a procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active, aceasta fiind, în concret echivalentul a 15 salarii minime pe economie.

Prin Legea nr. 151/2015 sunt reglementate trei proceduri de insolvență:

- a) procedura de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor** (procedură administrativă);
- b) procedura judiciară de insolvență prin lichidare de active;**
- c) procedura simplificată de insolvență** (procedură administrativă).

Organele competente în aplicarea procedurii de insolvență sunt **comisia de insolvență și administratorul procedurii, instanțele judecătorești și lichidatorul**, în funcție de tipul de procedură aplicabil debitorului aflat în insolvență.

Aceste proceduri se pot aplica în cascadă, prin raportare la îndeplinirea condițiilor specifice fiecărei proceduri și la rezultatele obținute prin procedura aplicată anterioară. Astfel, pentru inițierea procedurii de insolvență, debitorul care se află în stare de insolvență poate depune la comisia de insolvență o cerere de deschidere a procedurii insolvenței pe bază de plan de rambursare a datoriilor; dacă, ulterior examinării cererii și a documentelor depuse în susținerea acesteia, comisia competentă constată că debitorul insolvabil îndeplinește condițiile procedurii simplificate de insolvență,

cu acordul acestuia, va proceda la aplicarea acestei din urmă proceduri.

Pe de altă parte, în cazul în care comisia de insolvență constată că situația financiară a debitorului este iremediabil compromisă, **după obținerea acordului debitorului**, sesizează instanța pentru deschiderea procedurii judiciare de insolvență prin lichidare de active, în cazul în care debitorul are bunuri și/sau venituri urmăribile.

Precizăm că **legea privind procedura insolvenței persoanelor fizice exceptează în mod expres anumite categorii de persoane**, astfel că procedurile prezentate mai sus nu sunt aplicabile debitorului:

- a) **în cazul căruia a fost închisă, din motive ce îi sunt imputabile, o procedură de insolvență pe bază de plan de rambursare a datoriilor, o procedură judiciară de insolvență prin lichidare de active sau o procedură simplificată de insolvență cu mai puțin de 5 ani anterior formulării unei noi cereri de deschidere a procedurii insolvenței;**
- b) care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni de evaziune fiscală, a unei infracțiuni de fals sau a unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii;
- c) care a fost concediat în ultimii 2 ani din motive ce îi sunt imputabile;
- d) care, deși apt de muncă și fără un loc de muncă ori alte surse de venit, nu a depus diligența rezonabilă necesară pentru a-și găsi un loc de muncă sau care a refuzat, în mod nejustificat, un loc de muncă propus ori o altă activitate aducătoare de venit;
- e) **care a acumulat datorii noi, prin cheltuieli voluptuare în timp ce știa sau ar fi trebuit să știe că este în stare de insolvență;**
- f) care a determinat sau a înlesnit ajungerea în stare de insolvență, cu intenție sau din culpă gravă
- g) care la data formulării cererii de deschidere a unei

proceduri de insolvență, potrivit prezentei legi, are deja deschisă o altă procedură de insolvență.

Legea instituie și **o serie de interdicții și sancțiuni** în sarcina debitorilor, creditorilor și a oricăror alte persoane fizice sau juridice, publice ori private care nu își îndeplinesc anumite obligații ce derivă din conținutul prevederilor acesteia.

În final, prin raportare la starea actuală, caracterizată de faptul că încă nu au fost înființate comisii de insolvență, iar listele care pot îndeplini calitatea de administrator al procedurii sau de lichidator nu sunt definitive, apreciem că, cel puțin pentru moment, Legea nr. 151/2015 nu poate fi pusă efectiv în aplicare.